

Polystachya concreta (Jacq.) Garay & H.R.Sweet

Synoniem: *Polystachya luteola* (Sw.) Hk.



Het geslacht *Polystachya* telt meer dan 100 soorten en is, in tegenstelling tot de meeste orchideeëngeslachten in alle tropische gebieden van Amerika, Afrika en Azië vertegenwoordigd. De meeste soorten komen echter in Afrika voor.

Vindplaats:

Onze *P. luteola* kan in alle tropische en zelfs subtropische gebieden voorkomen.

Omschrijving:

Kleine pseudobulben, dicht opeen groeiend, geheel omgeven door de bladscheden, die langzaam toelopen naar boven. Met het blad mee bereikt de plant ongeveer 25 tot 30 cm hoogte. De bloemstengel groeit recht omhoog uit een "spat" (bloemschede) zoals dat bijv. bij *Cattleya*'s het geval is. Deze kan tot ca 30 cm hoog uitgroeien en vele tientallen bloemetjes dragen, die over een periode van maanden open gaan en op zich zelf enkele weken goed blijven. Ze zijn licht welriekend, lichtgeel gekleurd maar niet erg spectaculair als bloem. Als volwassen planten in volle bloei staan is het toch wel een interessante liefhebbersplant. Gezien het grote verspreidingsgebied bestaan er natuurlijk vrij grote verschillen in het uiterlijk van planten en in de bloemgrootte. De kleur van de bloemen zal altijd wat lichter of donkerder geel zijn.

Cultuur:

Een plantje voor de gematigde kas en ook voor hen, die alleen een serre of vensterbank tot hun beschikking hebben. De plant verlangt veel licht en moet alleen tegen de felle middagzon in de zomer beschermd worden. Potcultuur is wel het gemakkelijkste. Een stenen pot met een mengsel van 3/4 varenwortel of dennenschors met 1/4 veenmos zal goed voldoen, hoewel andere mengsels heel goed denkbaar zijn. Toevoeging van geknipt beukenblad en/of brokjes turf kan evengoede resultaten geven.

De kweekwijze heeft iets van die van *Dendrobium*. Zodra de nieuwe scheuten groeien en voldoende beworteld zijn mag ruim gegoten worden; dit is vanaf het voorjaar tot en met de zomer. Zijn de scheuten volwassen dan moet het gieten sterk beperkt worden om deze te laten rijpen. Hierdoor stimuleert men de bloei. Tijdens de bloeiperiode wordt heel licht gegoten en daarna treedt een tijd van rust in waarbij vrijwel niet gegoten wordt maar waarbij echter de plant nooit mag verschrompelen; dus zal zo nu en dan de nevelspuit er aan te pas moeten komen om dit te voorkomen. Kortom een zeer gemakkelijke plant om te kweken.

maart 1976

